

Spm. nr. S 2282

Til miljø- og energiministeren (14/5 96) af:
Jens Kirk (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt det er korrekt, at Miljøstyrelsen i sine publikationer ikke oplyser om den faktiske udledning fra dambrugene, uagtet disse tal er tilgængelige, men offentliggør tal, der er teoretisk beregnet, og vil ministeren i bekræftende fald redegøre for årsagen til dette?«

Svar (24/5 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig.

»Målinger af den faktiske udledning fra dambrugene er i dag ikke tilgængelige, idet alle tal, også Dansk Dambrugerforenings tal, bygger på beregninger.

De tal, Miljøstyrelsen offentliggør, er beregnet på baggrund af indberetninger fra amterne. Amterne anvender normalt en beregning af udledningen fra det enkelte dambrug, der er baseret på foderforbruget. Miljøstyrelsen offentliggør således tal, som skønnes at være de mest præcise.

Man kan også foretage beregninger på baggrund af dambrugenes egenkontroller for hele landet. Denne metode, der anvendes af bl.a. Dansk Dambrugerforening, har den svaghed, at man typisk ikke vil få de udledninger med, som forekommer, når bundfældningsbasiner tømmes m.v. Meget tyder på, at en betydelig del af dambrugenes udledninger kommer ved disse lejligheder.

Men i øvrigt er det mest interessante ved tallene ikke deres faktiske størrelse, men den udvikling, der kan ses ud af tallene. Uanset hvilken metode der anvendes, ses den samme udvikling i stofudledningerne fra dambrug – nemlig en reduktion, jf. svaret på spørgsmål nr. S 2280.

Jeg kan oplyse, at fra næste år indberettes ligeledes beregnede udledninger baseret på analyser fra de dambrug, der får foretaget mindst 6 analyser om året, og hvor vandforbruget er målt samtidig.«

Spm. nr. S 2283

Til miljø- og energiministeren (14/5 96) af:
Jens Kirk (V):

»Vil ministeren oplyse baggrunden for, at sagsbehandlingen på dambrugsområdet er utilfredsstillende lang og i konkrete tilfælde har taget 5-6 år?«

Svar (24/5 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er enig med spørgeren i, at en sagsbehandlingstid på 5-6 år er lang tid. Jeg kan dog oplyse, at sagsbehandlingstiden i dag for det meste er væsentlig kortere. Sagsbehandlingstiden på dambrugsområdet skyldes flere ting.

Amterne er førsteinstans i dambrugssager. Amternes afgørelse kan påklages til Miljøstyrelsen, hvis afgørelser igen kan påklages til Miljøklagenævnet. Det er klart, at jo flere instanser en sag går igennem, jo længere tid tager det, før der foreligger en endelig afgørelse.

På dambrugsområdet gør det særlige forhold sig gældende, at ansøgning om godkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 ofte ikke opfylder de krav til ansøgningens indhold, som stilles i godkendelsesbekendtgørelsen, hvilket betyder, at der ofte må foretages et betydeligt udredningsarbejde i alle instanser.

Desuden gør det særlige forhold sig gældende, at da dambrugsbekendtgørelsen trådte i kraft, henstillede Dansk Dambrugerforening den 14. december 1989 »på det kraftigste« til sine medlemmer at påklage alle afgørelser i medfør af bekendtgørelsen, uanset om den enkelte dambruger måtte være utilfreds med afgørelsen eller ej. Foreningen henviste bl.a. til, at det som følge af den opsættende virkning, der er forbundet med en klage, var »af stor betydning for erhvervens fremtidsmuligheder«, at stort set alle afgørelser blev påklaget.

I alt blev ca. 360 sager om foderfastsættelse påklaget til Miljøstyrelsen, og af styrelsens afgørelser blev 226 påklaget videre til Miljøklagenævnet. Hertil kommer ca. 110 sager, hvori der klages over godkendelse eller afslag på godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, samt sager om påbud til dambrug. Miljøklagenævnet har modtaget 26 klager over godkendelser eller afslag på godkendelser.